

politiske målsætninger, fx styrket faglighed, øget fleksibilitet, mindsket frafald og studentermobilitet ind og ud af landet, også skal omfatte de humanistiske og naturvidenskabelige universitetsuddannelser.

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål 53, men vil samtidig gerne knytte nogle yderligere kommentarer til sagen.

Et centralt led i flerårsaftalen om de videregående uddannelser fra juni 1992, der blev indgået af samtlige daværende partier i Folketinget med undtagelse af Fremskridtspartiet, var indførelsen af 3+2-strukturen i universitetsuddannelserne.

Strukturen blev indført i de naturvidenskabelige universitetsuddannelser fra 1993 og i de humanistiske universitetsuddannelser fra 1995. Til trods herfor er der i dag kun i begrænset omfang tilrettelagt naturvidenskabelige og humanistiske bacheloruddannelser i form af afrundede uddannelser med en selvstændig kompetence, og flere af disse uddannelser fremstår derfor fortsat som 3/5 af de tidligere fem-årige kandidatuddannelser.

Frafaldet på de humanistiske og naturvidenskabelige uddannelser er generelt faldet over de sidste 20-30 år, men frafaldet på de humanistiske og naturvidenskabelige bacheloruddannelser er fortsat på over 50 % i gennemsnit. På de to-årige

kandidatoverbygningsuddannelser er der også et betydeligt frafald. Mange mindre fag på både humaniora og naturvidenskab har konstant haft et frafald på over 60 %, også de sidste 10 år. Samtidig har dimittendledigheden på det samlede humaniora-område og på dele af det naturvidenskabelige-område, især inden for biologi-geografi-området, været konstant høj.

Ledigheden er fortsat meget høj for humanister. Ifølge AC's ledighedsstatistik er ledigheden for humanister oppe på 12-13 %, og selv under de gunstige konjunkturer kom ledigheden ikke ned under 10 %. Dimittendledigheden er foruroligende høj for humanister. Målt som andelen af ledige blandt de humanister, der er uddannet inden for det seneste år, har dimittendledigheden i de sidste 5 år ligget på over 40 %, og selv under gunstige konjunkturer har den været meget høj. Det samlede gennemløb for typiske humanistiske kandidater viser, at hver gang 100 starter fx på dansk-studiet, vil kun 25 komme ud i den anden ende som kandidater, der får arbejde inden for 6-12 måneder efter graduering. For en række små fag, som fx filosofi, er »succesraten« på under 10 %, jf. tabel 1.

Tabel 1: Gennemløb for et stort og lille humanistisk fag, stiliseret beregning

Antal	Dansk	Filosofi
- Der starter	100	100
- Der falder fra på bachelor	45	65
- Der falder fra på kandidat	15	18
- Der bliver dimittend-ledig	15	10
- Der får job efter uddannelse	25	8

Samtidig er progressionen mellem bachelorniveauet og kandidatniveauet ikke klart ekspliciteret som krav om forskellige kvalifikationer, men fremstår ofte som »mere af det samme«. Endvidere vil jeg fremhæve, at uddannelserne ved de forskellige universiteter er opbygget meget forskelligt, fx som en 2+1+2-struktur eller som en 3½ + 1½-struktur, og den studerende kan i nogle tilfælde selv vælge, om hele sidefaget skal gennemføres efter hovedfaget og hermed udelukkende på kandidatuddannelsen, eller om noget af

sidefaget også skal gennemføres på bacheloruddannelsen.

Et af formålene med den danske bachelorreform var netop ønsket om at skabe større fleksibilitet i de lange danske universitetsuddannelser, og bachelorgraden skulle således kunne anvendes til institutionsskift, nationalt eller internationalt, til skift til anden overbygningsuddannelse eller til at forlade uddannelsessystemet og få erhvervsbeskæftigelse med mulighed for senere tilbagevenden til videreuddannelse.